

kastet allerede foreligger, og at der maaskee deri kunde søges Momenter til Bedømmelse af, hvorledes der skal være at forholde med denne Gjæld; men da dette Lovudkast, som bekjendt, først forelægges det andet Thing, og man ikke kan vide, hvilke Forandringer det der kan undergaae, vilde det, om man ogsaa vilde benytte den Kundskab, som deraf allerede nu kunde sees, dog være vanskeligt og neppe tilraadeligt, om Udvalget var gaaet ind paa, at gjøre noget Forslag til Forandring i den Gjæld, hvorom her er Tale. Det er paa Grund af disse Betænkneligheder, at Udvalget har troet endnu for nærværende Session at maatte tilraade det ærede Thing at vedtage Lovudkastet, saaledes som det er forelagt af Regjeringen, hvilket, som bekjendt, gaaer ud paa, at de nærværende Bestemmelser kun skulle fornyes for eet Aar, hvorved der er givet det ærede Thing Leilighed til næste Aar igjen at tage Sagen under Overveielse. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale den af Udvalget i dets afgivne Betænkning gjorte Indstilling.

Besvarelse: Jeg skal tillade mig at fremsætte for den ærede Forsamling nogle Betænkneligheder, som i Anledning af det nærværende Lovudkast ere opstaaede hos mig. Lovudkastet gaaer ud fra den Anskuelse, at det er skadeligt for Statskassen og skadeligt for den private Omsætning, at den svævende Statsgjæld vedbliver. Det er en Anskuelse, som ogsaa allerede er bleven udtalt af den meget ærede Finansminister ved Forelæggelsen af det første Lovforslag i saa Henseende i Landstingets første Session. Der er altsaa, troer jeg, ingen forskjellige Anskuelser om selve Spørgsmaalet, om det Duffelige i at blive af med den svævende Statsgjæld. Jeg troer derfor, at det er et vigtigt Moment, som man maa holde stadigt for Die, at der om Realiteten ikke har yttret sig nogen forskjellig Anskuelse. Derimod er der, med Hensyn til hvilken af de forskjellige Dele af den svævende Statsgjæld, som man kunde ønske at blive fri for, blevet yttret forskjellige Meninger. Om de fire Slags: Umyndiges Midler, offentlige Stiftelses Midler, Skistemidler og Embedscautioner har der nemlig været Tvivl om, hvorvidt man skulde søge hurtigt at blive af med dem eller ikke;

hvorimod man med Hensyn til Sparekassemidler stedse har anerkjendt det Skadelige deri for Statskassen. I det Lovudkast, som første Gang blev forelagt for den ærede Forsamling, hedder det tydeligt derom i Motiverne: „Hvad Umyndiges og offentlige Stiftelses Midler, saavel som Skistemidler og Embedscautioner angaaer, er der vistnok ingen Anledning til at gjøre Forandring i det hidtil Bestaaende. Ikke heller er det sandsynligt, at saadan Anledning skulde indtræde i nogen nær Fremtid. Derimod er Forholdet anderledes i Henseende til Sparekasserne. Den svævende Gjæld med en meget kort Opsigelsesfrist, som Statskassen efter de hidtil gjældende Regler har contraheret til disse, er af en meget betænkkelig Betydning. Et Blif paa denne Gjælds Størrelse ved Udgangen af Aaret 1848 i Sammenligning med Udgangen af 1847, vidner noksom om den Fare, Statskassen løber med en saadan Gjæld under kritiske Omstændigheder.“ Det er derfor alene den sidste Deel af den svævende Statsgjæld, hvorpaa jeg har fæstet min Opmærksomhed, og som de Uttringer angaae, hvilke jeg skal tillade mig at fremsætte, nemlig Sparekassemidlerne, om hvis Farlighed med Hensyn til Statskassen det er indrømmet, at den er af en saadan Betydning, at man maatte ønske snarest muligt at blive af med denne Slags Statsgjæld. Derved undgaaer man ogsaa et Argument, som er blevet anført af den meget ærede Finansminister ved Fremlæggelsen af det nærværende Lovforslag, idet han gjorde opmærksom paa, at der var Tale om en Gjæld af over 6 Millioner Rbd., hvorimod den Gjæld, som er i Sparekasserne, kun er mellem 17 og 1800,000 nemlig 1,755,000 Rbd. Det Hovedargument, som det ærede Udvalg har stillet imod, at man skulde søge at blive af med Gjælden til Sparekasserne, er det, at det under den nærværende Overgangsperiode for Statsforholdenes Ordning ikke vilde være hensigtsmæssigt at gaae ind paa denne Sag, fordi den angaaer det hele Monarchie, og at det altsaa vilde være hensigtsmæssigt først at komme til Ordning af disse Forhold, inden man gif ind paa Noget angaaende Finantserne, som angik hele Monarchiet. Jeg troer nu ikke, at dette Argument